

gavner ikke, men vil snarere skade. Vi ældre huske jo imidlertid, at den tidligere Generation lod sig kopsætte og aarelade, det var almindeligt, at de lode sig aarelade et Par Gange om Aaret, og blodrige Folk lod sig kopsætte et Par Gange om Maanedene. Paa samme Maade er det gaaet med Alkoholen. Jeg er ganske sikker paa, at en overdreven Nydelse af Alkohol er temmelig skadelig, men saa skadelig, som man nu vil gøre det til, tror jeg ikke den er. Naar et Menneske begaar Tyveri, Brandstiftelse eller er hysterisk, saa siger man, det er Alkoholens Skyld; naar en Mand drikker et Glas Øl og en Snaps, saa siger Lægerne straks: Ja, bliver de syg, saa er der al Udsigt til, at de bliver Alkoholist og faar Delirium; der er alle mulige uhyggelige Udsigter for det Menneske, der nyder lidt for meget. Men naar jeg tænker tilbage blot 15 Aar og erindrer den Influenza-Epidemi, der da var, saa forekommer det mig, at Lægerne den Gang sagde: Drik bare lige saa meget Kognak, I kunne faa, det hjælper, det gør ikke noget, I blive fulde, det er godt. — Et lignende Forhold finde vi ved Tuberkulosepatienterne. Nu skulle de hele Dagen ligge i frisk Luft, i deres Værelser skal der gaa en stærk Luftstrøm, de skulle hærdes ved at gaa i ikke for varme Klæder og være ude hele Dagen. Jeg tror, Lægerne have nogen Ret i, at dette er godt, men i tidligere Aar, da blev der sat Respiratorer for deres Mund, de bleve bundne ind i Pelsværk og værnede mod Kulden. Og det er ikke sikkert, naar der er gaaet nogle Aar, at Lægerne saa ikke ere enige om, at den Behandling, der nu gives, er ganske forkastelig. Med al mulig Respekt for Lægerne tror jeg nok, at deres Raad er det ikke altid saa ubetinget rigtigt at følge. Lægerne følge mange Gange Strømningerne ligesom vi andre. — Noget lignende tror jeg, man kan sige om de forskellige Kommissioner. Jeg har overmaade stor Respekt for de Kommissioner, som blive nedsatte. Jeg er overbevist om, at vore Læger ere udmærkede Mænd, og at de staa fuldt ud paa Højde med Lægerne i andre Lande, og det samme er Tilfældet med Kommissioner. Jeg er overbevist om, at man hertil kun vælger de bedste Mænd, de mest sagkundige Mænd, at det er udmærkede Mænd, som komme ind i Kommissionerne. Men jeg finder ikke altid, at det, der kommer fra Kommissionerne, er saa udmærket, som det kunde være. Der er naturligvis enkelte Undtagelser, jeg vil bl. a. nævne Forsvarskommissionen. Hvad vilde vi u lyk-

kelige Politikere være, hvis vi ikke havde Forsvarskommissionen? Hvad vilde der blive af os, hvis vi ikke havde den at henvise til? Og hvad vilde der overhovedet blive af os Politikere, hvis vi ikke kunde vente, at der en Gang kom et forløsende Ord fra Forsvarskommissionen! Der er altsaa naturligvis Undtagelser fra, hvad jeg sagde før, men ellers vil jeg sige, at jeg med al min Respekt for Kommissioner ikke kan lade det være afgørende, at en Sag har været i en Kommission. Naar altsaa et æret Medlem talte om, at vi bør vedtage disse Lovforslag, fordi de ere et Arbejde fra en Kommission, saa er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem, ligesom jeg er uenig med ham i, at vi skulde vedtage dem, fordi Lægerne anbefale dem. Naar man spørger mig om Grunden til denne min Mening, saa vil jeg dertil svare, at det er, fordi jeg altid kommer til at tænke paa et kinesisk Ordsprog, som siger, at naar der kommer 2, 3, 4 Kinesere sammen, saa kunne de være meget fornuftige, men naar Kinesere komme sammen i en Klump, saa blive de øjeblikkelig ufornuftige. Og det er jo muligt, at det samme er Tilfældet med Læger, naar de komme sammen i en Kommission. Jeg skal ikke sige mere derom, men jeg vil kun anbefale ærede Medlemmer ikke at rette sig alt for meget efter, hvad der udtales af Kommissioner, og dette gælder baade den Kommission, som der her er Tale om, og andre Kommissioner.

Jeg skal naturligvis ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget; min højtærede Nabo (Estrup) har efter min Mening udtalt sig fuldkommen rigtigt om enkelte af Paragrafferne. Jeg skal heller ikke tilraade ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslagene. Det tror jeg ikke nytter det mindste, thi efter den Maade, hvorpaa disse Lovforslag ere fremkomne, eftersom Folketinget har vedtaget dem, og Regeringen ønsker dem fremmede, og eftersom der ogsaa her i Almindelighed er Tilfredshed med dem, saa blive de naturligvis til Lov. Men hvad jeg vil anbefale, er, at vi i Fremtiden tage os en lille Smule i Agt for at stille for store Krav til vore Finanser, thi jeg tror, at det, der kommer frem, mange Gange kun er Modesager, der skyldes visse Strømninger, som ikke altid ere til at stole paa.

Justitsministeren (Alberti): At dømme efter de Udtalelser, som ere fremsatte af de ærede Medlemmer, som antagelig ere Ordførere for de forskellige Grupper —